

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 87)

CÁC THƯ TRONG THÁNG FEB. 2017

***/ Thư gửi chị Kim Chi.**

Nha Trang, Feb 27, 2017

Chị ơi,

Anh Ngọc quyết định ngày em về Mỹ thì anh trở lại Dalat đó chị. Anh nói anh sẽ về với em khi nào em quay lại VN. Nhưng em sợ nếu anh không chờ em ở Nha Trang thì chắc không bao giờ em quay lại đâu. Hoặc có quay lại thì anh cũng khó lòng bỏ theo em lần nữa.

Em phải đi bây giờ nên viết vội cho chị hay.

Em, Thu Vân.

***/ Nhận thư chị Kim Chi.**

Sàigòn, Feb 27 at 5:04 PM

Thu Vân thương,

Anh Ngọc lần cuối nói chuyện với chị qua phone có bảo rằng: “Khi Thu Vân về Mỹ, anh sẽ ở Dalat với Sáng chờ Thu Vân qua, xây cái nhà Lương Sơn rồi anh ra đó ở. Thu Vân đi rồi, anh ngại lưu lại nhà Dì, anh không muốn phiền Dì và Tâm”.

Anh nói điều đó nhưng chị quên cho em hay, và chị thấy cũng có lý. Không có em, anh ở lại nhà Dì thì chỉ là gánh nặng cho Tâm và Dì.

Theo chị, em nên hỏi thẳng anh Ngọc rằng “Có thật là về với em sau khi em trở lại VN, hay chỉ nói, rồi bỏ?” Nếu em xây nhà ở Lương Sơn mà anh không về thì như vậy là lừa gạt em rồi. Cứ hỏi thẳng nhà Thu Vân, phần chị thì không muốn hỏi gì anh nữa hết. Theo “cái giọng” anh nói chuyện với chị, anh nghi chị “theo phe” em. Thật ra chị không ngã về bên nào hết, cái gì chị cũng muốn “thẳng thắn”, không nên lừa gạt nhau ở cái tuổi gần đất, xa trời này.

Em hỏi thẳng nhé TV.

Thương em nhiều lắm. Cho chị thăm Dì, mẹ con Tâm, chúc em can đảm nói lên SỰ THẬT với anh Ngọc.

Kim Chi.

*/ Thư gửi chị Kim Chi.

Feb. 28 (?) 2017

Chị ơi,

Em **KHÔNG TIN** cái gì anh Ngọc nói nữa hết vì anh đã nói nhiều lắm. Em kể chị nghe chuyện này thì rõ:

Ngay sau cái hôm chị về Sài Gòn, vợ chồng Âu Cơ từ Dalat xuống thăm, không gật đầu chào anh trong khi anh đang tập đàn với em bên nhà bà Kiều, làm em nổi cáu lên.

Sau khi hai đứa đã bỏ đi, em nói với anh Ngọc:

“Con dại cái mang. Em thay mặt Âu Cơ mà xin lỗi anh. Nhưng cũng mong anh hiểu, anh biết Âu Cơ từ khi nó còn nhỏ, mang giòng máu em, lại rất được bé Nga thương. Nó phải thế nào thì bé Nga mới thương nó chứ. Và em là người thế nào thì anh cũng đã hiểu thấu. Bây giờ nó vướng vào tình yêu, ở vào một giai đoạn xui xẻo, thì mình nên tha thứ, đừng chấp trách. Nhìn sự hỗn láo của nó, anh đau lòng một thì em đau lòng nhiều lần hơn lên.”

Anh Ngọc khóc, nói với em trước mặt hai ông bà Tâm Kiều rằng:

“Anh không ngờ em phải trải qua quá nhiều chịu đựng đau khổ đến vậy. Lỗi tại anh. Chính anh mới là người có lỗi. Anh xin lỗi đã đem phiền muộn đến trong đời em.”

Em đáp:

“Anh không có lỗi gì cả. Mà nếu nói nhận lỗi thì em xin anh **‘Nên chứng minh một cách xác thực’** cho con em và mọi người biết rằng điều em đi tìm âm nhạc với anh **LÀ ĐÚNG.**”

Khi ấy anh buông lời thề:

“Anh xin thề **‘Từ đây mình sẽ nắm tay đi trọn đời trên con đường âm nhạc. Bây giờ so với ngày xưa mười phần, tài nghệ anh chỉ còn ba. Nhưng anh xin thề là sẽ cố gắng nhiều hơn để đạt lại độ cũ. Xin em tin anh.’**”

Chị ơi, thề xong rồi bỏ. Đó là anh Ngọc, mấy chục năm qua đã thế. Chỉ có em ngu mới tin anh. Lúc nào em cũng vẫn chỉ là con bé 25 tuổi ngày đó, nhưng nhờ vậy mà tâm hồn và các giòng văn chương em vẫn lai láng.

Âu lần này quả là số phận thật. Em cũng nát ruột theo chuyện chia tay với anh, nhưng nghĩ đâu có níu kéo chỉ thêm xót xa cho riêng mình.

[Buổi chiều Feb 11. 2017 sau khi xảy ra câu chuyện nát lòng trong cách đối xử hỗn xược của đứa con gái đối với anh tại nhà bà Kiều, tôi buông đàn, ngồi đối diện cạnh anh trên ghế salon mà tâm hồn lặng ngắt. Anh đề nghị đón taxi ra bãi biển chơi cho khuây khỏa, tôi không nhận.

Về nhà Di, tôi gọi Cự bảo:

“Cự ơi chị đang nấu ruột.”

Giọng Cự hốt hoảng:

“Có gì vậy?”

“Chị muốn uống rượu.”

Thế là một cuộc rượu bày ra 15 phút sau nơi sân thượng nhà Dì giữa tôi, anh, Cự và Tâm.

Ngồi nhìn quanh, tôi không đáp câu hỏi của Cự về lý do hai chữ “nấu ruột”. Chỉ nhớ lại buổi tối đầu tiên ngay tại vị trí này, hai chúng tôi hiện diện trong phần kịch bao nhiêu giữa đám bạn (gồm Tâm, Cự, Bảo và vợ chồng Giang Hiệp) thì lúc này lại ử rữ bấy nhiêu. Nhớ lại câu chuyện trưa nay, tôi xót xa theo tình cảm hối hận của Âu Cơ (sẽ phải có một ngày kia) thì ít, mà thương cho phần số của cả anh lẫn tôi thì nhiều. Rõ là định mệnh! Không biết làm gì khác hơn là đổ thừa cho Định Mệnh!]

Chị ơi,

Chiều hôm qua một con bé (tên Giang) rất thương em và thương anh Ngọc, có căn nhà trống, đề nghị cho anh ở đợi chờ em từ Mỹ quay lại, nó sẽ tới lui chăm sóc. (Căn nhà này cách đây hai tuần anh đã thấy rồi và rất bằng lòng). Nhưng giờ thì anh cũng từ chối, nằng nặc đòi về Dalat. Hình như trong anh có cá chất tàn nhẫn KHÁC HẸN với em.

Cũng đành! Cái số anh là phải vậy, chỉ thích hạp được với sự hung dữ của các người đàn bà hung dữ. Em không đủ sức lôi anh dậy nữa, nên thôi.

Ngày 13/3 em sẽ về Mỹ. Không có anh Ngọc đợi chờ bước chân em trở lại thì em cũng chẳng nghĩ đến điều trở lại làm chi. Cái ước mơ được sống tuổi già bên một người, nay hoàn toàn tan biến. Mà nghĩ, có lẽ vậy là hơn, chứ ở bên nhau như ba tháng qua mà cứ thấy bộ mặt lạnh lùng của anh, em chẳng còn hứng thú gì với âm nhạc chị à.

Ít hàng cho chị rõ. Chị cũng không cần nói gì với anh Ngọc về em từ đây nghe.

Thương chị.

Thu Vân.

*/ Thư chị Kim Chi.

Sàigòn, Feb 28. 2017

Thật lòng mà nói, chị tiếc mối tình 42 năm của em và anh Ngọc nhiều lắm nếu như tới đây phải chia lìa. Nhưng em cũng đủ chín chắn để biết được phải làm thế nào cho cuộc đời em, nên dù tiếc mối tình rất đẹp mà chị không dám khuyên em gì hết (trong chần mới biết chần có rận).

Có điều chị nghĩ, lỡ khi anh muốn em quay lại thật thì sao? Vậy em nên cho anh số điện thoại của Tâm, ngày em hẹn trở lại, anh Ngọc thấy em vẫn im hơi thì anh sẽ vội vã điện thoại hỏi. Còn như anh im lặng tức là anh đang hạnh phúc với cuộc sống khi đó.

Đừng vội vàng quyết định gì khi đang giận hoặc tự ái nhà em. Chị là người chứng kiến và cả được nghe chính anh kể về tình yêu anh đối cho em ra sao, do đó bây giờ chị thấy sót sa khi nghe em bảo về Mỹ rồi không muốn quay lại. Đừng quyết định vội vàng, sau này ân hận thì không còn kịp nữa.

Chúc em thu xếp ổn thỏa mọi chuyện.

Thương em nhiều lắm.

Chị Kim Chi.

□